

Вихованню творця сприяє вміння педагога побачити, роздивитися, розгадати інтереси, нахили, здібності і таланти своїх вихованців і створити можливості для їх творчого розвитку та реалізації. Немає межі творчості, бо творчість – це та сама дитяча гра, яка зуміла вижити в дорослій людині.

Таким чином, проблема наукового дослідження використання оригамі в роботі дошкільниками актуальна на сучасному етапі розвитку суспільства. Заняття оригамі це уроки практичного життєвого досвіду, освоєння і розуміння навколишнього світу, краси і гармонії. І, безсумнівно, робота в техніці оригамі буде сприяти всебічному розвитку дитини. Від отриманої фігурки дитині повинно бути радісно! Саме тоді у неї виникає бажання займатися далі, продовжувати заняття в подальшому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ботюк О., Конструювання з паперу методом оригамі / О. Ботюк. – К.: Навчальна книга Богдан, 2000. - С. 64.
2. Демидов Ю.Формування пізнавальної самостійності в конструктивній діяльності / Ю. Демидов // Палітра педагога. – 2006. - №4. - С. 8-9.
3. Галайда С. Конструювання з паперу / С. Галайда // Палітра педагога. – 2004. - №1. - С. 16-22.
4. Тарабарина Т. В. Оригамі для початківців. Краці моделі для дитячого садка. / Т. В. Тарабарина. - Ярославль: Академія розвитку, 2007. - 112с.

УДК 37:004:005.591.6(477:4)(045)

Сігетій К.І.

студентка 1 курсу, ОС «магістр»,
спеціальності 013 «Початкова освіта»,
Мукачівський державний університет

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Аналіз сучасної соціокультурної ситуації в Україні і світі свідчить, що система освіти зазнає докорінних змін у контексті викликів XXI століття, зумовлених системною кризою людської цивілізації. Нові цілі модернізації освітньої галузі спрямовані на розвиток національної системи освіти, що має відповідати викликам часу і потребам особистості, яка здатна реалізувати себе в суспільстві, що постійно змінюється, здатна бути

конкурентоспроможною, та активним учасником ринкових відносин в системі освіти. Такі цілі освіти зумовлюють пріоритетність досліджень в галузі педагогічної інноватики, що спрямовані на підготовку нового фахівця.

Ключові слова: модернізація, інноватика, конкурентоспроможність, педагогічна освіта, модель педагогічної освіти.

An analysis of the current socio-cultural situation in Ukraine and in the world shows that the education system is undergoing radical changes in the context of the challenges of the 21st century, caused by the systemic crisis of human civilization. The new goals of the educational sector are aimed at developing a national education system that meets the challenges of time and the needs of a person who is able to realize himself in an ever-changing society, able to be competitive, and an active participant in market relations in the education system. Such educational goals make the research priorities in the field of pedagogical innovation aimed at training a new specialist.

Key words: modernization, innovation, competitiveness, pedagogical education, model of pedagogical education.

Національна доктрина розвитку освіти одними із пріоритетних напрямів державної політики розвитку освіти визначає органічне поєднання освіти та науки, розвиток дистанційної освіти; запровадження освітніх інновацій; створення індустрії сучасних засобів навчання й виховання; також визначає роль освіти як рушійної сили розвитку громадянського суспільства, а саме - спрямованість державної політики на активізацію участі батьків у навчально-виховній діяльності навчальних закладів.

Модернізація педагогічної освіти в Україні зумовлена реальними змінами, що відбуваються на теренах Європи і світу: проблемами глобалізації, становленням інформаційного суспільства, посиленням міграційних процесів, мобільності ринку праці, міжкультурних обмінів, головно, об'єктивно сформованою потребою навчитися жити разом, зберігаючи власну етнічну, культурну, релігійну та іншу різноманітність і водночас розуміючи та поважаючи один одного. [1]

Проблема модернізації вітчизняної освіти, зокрема педагогічної, в контексті європейської інтеграції є досить актуальною і є предметом вивчення таких науковців, як В. Андрущенко, В. Кремень, М. І. Михальченко, В. Огнев'юк.

Для здійснення модернізації, зауважує О. Другов, доцільно змінити організаційну структуру системи вищої освіти в Україні. За модель варто взяти

організаційну структуру вищої освіти в США, оскільки вона є однією з найефективніших.

В.Ю.Ковальчук зазначає, що застосування терміну «модернізація» вимагає переосмислення стану педагогічної освіти крізь призму кардинального оновлення змісту освіти, форм прояву та механізмів функціонування у суспільстві, що в умовах української реальності трансформується у некерованому режимі на рівень інформаційного типу розвитку.

Автор пропонує розглядати проблемне поле педагогічної освіти у трьох рівнях. Перший рівень – оцінка потреби модернізації актуального питання, вирішення якого неможливо уникнути. Другий рівень – віднесення реформування педагогічної освіти рівня задач, що сформувалися під тиском протиріч суспільного розвитку на минулому етапі. Маючи у своєму розпорядженні засоби модернізації педагогічної галузі, виникає необхідність створити ефективний механізм модернізації. Модернізація педагогічної освіти – це суспільна проблема, що сформувалась у ході міжцивілізаційного зсуву. Сучасна криза вимагає докорінної модернізації педагогічної освіти, бо змінюється підстава освітянського процесу – це третій рівень аналізу. [3]

В основу модернізації моделі педагогічної освіти В.Андрющенко та В.Бондар вважають за доцільне покласти сукупність ідей та підходів, серед яких провідними мають виступати: оптимізація та укрупнення змістових одиниць в умовах переходу від чотириступеневої до двоциклової системи підготовки фахівців на засадах компетентнісного підходу; перехід від енциклопедичної до компетентнісної парадигми освоєння змісту відповідної професії; ідея автодидактичного забезпечення формування особистості професіонала як внутрішньоосвітнього «прирощування» і розвитку «Я-концепції»; ідея синергетизму у забезпеченні наступності, єдності і взаємопроникнення складових педагогічної та андрагогічної моделей організації та здійснення навчання студентів; забезпечення органічної єдності двох професійно-особистісних новоутворень випускника: професійної спроможності і особистісної здатності конкурувати в умовах ринку праці, які виступатимуть системотвірними індикаторами якості випускника. [2]

Потрібно зазначити, що інтеграція України в європейський освітній простір передбачена Державною програмою розвитку освіти за такими напрямками: досягнення європейського рівня якості і забезпечення доступності освіти; визначення духовних орієнтирів в освіті; розвиток демократизму; підвищення соціального статусу педагога; ефективне використання фінансових і матеріально-технічних ресурсів, які залучаються для забезпечення розвитку освітньої галузі [4].

У законі України «Про загальну середню освіту» зазначено, що освіта має бути спрямована на забезпечення всебічного розвитку особистості. Реалізація цих завдань може забезпечуватись лише за умови здійснення особистісно зорієнтованого навчання, виховання та розвитку дитини. Пріоритетами оновлення сучасної освіти, відповідно до «Концепції загальної середньої освіти», є створення передумов для індивідуалізації та диференціації навчання; формування життєвої, соціальної, комунікативної та комп'ютерної компетентності учнів; забезпечення наступності навчального змісту й вимог до його засвоєння між дошкільною, початковою, основною та старшою ланками.

З метою розвитку педагогічної освіти було затверджено Концептуальні засади розвитку педагогічної освіти в Україні та її інтеграції в європейський освітній простір, в яких визначені основні завдання розвитку педагогічної освіти: забезпечення професійно-особистісного розвитку майбутнього педагога на засадах особистісної педагогіки; модернізація освітньої діяльності вищих педагогічних навчальних і наукових закладів, що здійснюють підготовку педагогічних і науково-педагогічних працівників; запровадження двоциклової підготовки педагогічних працівників за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавра і магістра; удосконалення мережі вищих навчальних закладів та закладів післядипломної педагогічної освіти з метою створення умов для безперервної освіти педагогічних працівників та інші [7].

Визначено, що нагальна потреба у модернізаційних зрушеннях у педагогічній освіті вимагає концептуального вдосконалення системи освіти і професійної підготовки фахівців у таких напрямках: 1) формування ставлення до людини як мети соціального прогресу, а не засобу; 2) орієнтація на активізацію людського капіталу у вищій освіті і професійній підготовці, що базується на концепції гармонійного розвитку людини; 3) реформування системи педагогічної освіти і професійної підготовки є стратегічними для забезпечення якості фахівців; 4) продукування в процесі підготовки спеціаліста глибокої професійної компетентності і соціальної відповідальності при вирішенні завдань науково-технічного прогресу, соціального і культурного розвитку [6 с.23].

Модернізація шкільної освіти на засадах гуманістично-інноваційної парадигми об'єднує в інноваційний рух оновлення традицій, здобутки державних реформ, інноваційні ідеї та досвід сучасних педагогів-практиків. Вимагає від педагогів знань тенденцій інноваційних змін в системі сучасної освіти, відмінностей традиційної, розвивальної та особистісно орієнтованої систем освіти; розуміння суті педагогічних технологій, знання інтерактивних форм та методів навчання, критеріїв технологічності; оволодіння технологіями

проектування, діагностування, створення оптимальної авторської методичної системи; розвинутих дидактичних рефлексивних, діагностичних умінь; уміння аналізувати й оцінювати свій індивідуальний стиль [5].

Зміни в освітній політиці відбуваються також на основі Державного стандарту початкової загальної освіти, що мають на меті: формувати людину, яка хоче і вміє самостійно вчитись; яка вміє сприймати інформацію, працювати з інформацією, сортувати її, осмислювати, аналізувати, творити.

Сьогодні в початковій школі, яка, безперечно, є найважливішою ланкою освіти, змінюються пріоритети навчання - на перший план виступає її розвивально-пізнавальна функція; культ нестандартної самостійної думки, а освітня реформа має успіх, якщо кожний учитель почуватиметься реформатором свого власного навчального досвіду. На мою думку, вільніше стало в педагогіці, зникла єдина уніфікована освіта, яка вимагає від учителя чіткого виконання змісту й не дозволяла відступати ні на крок. Чудовий перший крок до змін - вибір учителем початкової школи технології інтерактивного навчання, розвитку та виховання. Активне використання пошукових, дослідницьких методів сприяє інтенсивному процесу розвитку та саморозвитку особистості молодшого школяра, який треба стимулювати, підтримувати в дитині прагнення нових вражень, допитливість, бажання експериментувати, самостійно шукати істину.

Висновки. Таким чином, серед напрямів вдосконалення освіти, у тому числі і педагогічної, та професійної підготовки фахівців необхідно виділити: формування ставлення до людини як мети соціального прогресу; оновлення змісту, орієнтири якого визначені в Концепції розвитку освіти, складання Державного освітнього стандарту, який поряд з іншими вимогами до змісту визначатиме діяльнісний характер освіти педагогів; розвиток і збереження єдності освітнього простору України, неперервність освітнього процесу як комплексу соціально-педагогічних перетворень (інструментом такого перетворення є компетентнісний підхід до навчання, розвитку й виховання всіх його учасників); застосування нових інформаційних технологій, а також сучасних форм і методів навчання; реформування системи освіти і професійної підготовки є стратегічними для забезпечення якості фахівців; продукування в процесі підготовки глибокої професійної компетентності та соціальної відповідальності при вирішенні завдань соціального й культурного розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрущенко В. Модернізація педагогічної освіти України в контексті Болонського процесу / В. Андрущенко // Вища освіта України. – №1. – 2004. – С.17-23.
2. Андрущенко В., Бондар В. Модернізація педагогічної освіти відповідно до викликів ХХІ століття. [Електронний ресурс] / В. Андрущенко, В. Бондар – Режим доступу: <https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:9F8gbmrmQMJ:www.nbu.gov.ua/porta>.
3. Другов О. Проблеми та напрями модернізації вищої освіти в Україні / О. Другов // Болонський процес. Вісник КНТЕУ. – 2010. – Вип. 5. – С. 127-135.
4. Калінічева Г. І. Модернізація системи вищої освіти України в контексті національних пріоритетів ХХІ століття. [Електронний ресурс] / Г.І. Калінічева. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vchu/N154/N154p023-030.pdf.
5. Ковальчук В. Ю. Педагогічна освіта: актуальні проблеми модернізації. [Електронний ресурс] / В.Ю. Ковальчук – Режим доступу: <http://studentam.net.ua/content/view/7678/97/>.
6. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес / [уклад. М.Ф. Степко, Я.Я. Болубаш, К.М. Левківський, Ю.В. Сухарніков]; відп. ред. М.Ф. Степко. – К. : Освіта України, 2004. – 60 с.
7. Про затвердження Концептуальних засад розвитку педагогічної освіти в Україні та її інтеграції в європейський освітній простір. Наказ Міністерства і науки № 988 від 31.12.04 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/3145/.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>